

Ś. P. PROFESOR JAN ZAWIDZKI

Dn. 14 września r. b. zmarł w drodze powrotnej z Zakopanego do Warszawy ś. p. Prof. Dr. Jan Wiktor Tomasz Zawidzki. Śmierć Profesora nastąpiła w wyniku uciążliwej choroby, na którą zapadł w Zakopanem.

Urodzony dn. 20 grudnia 1866, ukończył Politechnikę w Rydze, poczem studiował specjalnie chemię fizyczną w Uniwersytecie Lipskim. Od r. 1900 do 1907 był asystentem a później wykładowcą w Politechnice Ryskiej, od 1907 do 1917 wykładał chemię ogólną w Akademii Rolniczej w Dublinach, w r. 1907 został mianowany profesorem zwyczajnym chemii nieorganicznej i fizycznej w Uniwersytecie Jagiellońskim, od r. 1917 wykładał chemię nieorganiczną w Politechnice Warszawskiej, gdzie też był rektorem w latach 1917—1919. W r. 1924 powołany został na stanowisko kierownika Dep. Szkół Wyższych, a potem kierownika Ministerstwa Wyższą i Oświaty.

Imię Jego stało się sławne w świecie naukowym dzięki badaniom nad kinetyką chemiczną, której poświęcał wiele wybitnych prac i drobniejszych przyczynków. Był uczonym nieprzeciętnej miary o szerokich horyzontach myślenia, a przytem wybitnym pedagogiem, ogólnie szanowanym i kochanym przez młodzież.

Drugą ważną dziedziną Jego pracy były studia nad historią chemii, przede wszystkim polskiej. Z badań historycznych najważniejszym jest studjum o Filipie Walterze, całkowicie zapomnianym pierwszym organiku polskim, którego niespożyte zasługi zostały przedstawione w należytym świetle dopiero przez ś. p. Prof. Zawidzkiego.

Zmarły pozostawił w rękopisie niewykończone jeszcze ostatecznie trzy poważne prace: podręcznik chemii nieorganicznej, zasady kinetyki chemicznej oraz słownik biograficzno-bibliograficzny chemików polskich. Niestety, śmierć nie pozwoliła Mu ostatecznie przeprowadzić zamierzonych prac, co zwłaszcza w zakresie historii chemii jest stratą nie do powetowania.

Jako człowiek, ś. p. Prof. Jan Zawidzki był charakterem kryształowym, dalekim od drobnostkowości we wszelkich dziedzinach, a całe jego życie było urzeczywistnieniem hasła, któremu hołdował od wczesnej młodości: „prawdą a pracą”.

Dziś, gdy współczesny rozwój zwłaszcza wielkiego przemysłu nieorganicznego coraz częściej opiera się na stosowaniu kontaktów i reakcjach katalistycznych, zbądanie praw i wyjaśnienie istoty kinetyki reakcji autokatalistycznych, dokonane przez ś. p. Prof. Zawidzkiego, posiada nieocenione znaczenie dla wytwórczości

chemicznej, przedewszystkiem w dziedzinie przemysłu nieorganicznego.

Przedwczesny zgon ś. p. Prof. Jana Zawidzkiego pogrążył w smutku i żałobie nie tylko cały polski świat naukowy i szkolnictwo akademickie, lecz wszystkich tych, którzy się rozwojem chemii w Polsce interesują. Aczkolwiek Zmarły nie współdziałał bezpośrednio z przemysłem chemicznym, to jednak żywo interesował się zagadnieniami naszej wytwórczości i doskonale się orjentował w rozwoju i możliwościach polskiej produkcji chemicznej.

Cześć Jego pamięci!

WYCIECZKA PRZEMYSŁOWCÓW POLSKICH DO Z. S. S. R.

Grupa działaczy przemysłowych, która pod przewodnictwem k. S. Lubomirskiego udała się na jarmark w Nizszym Nowogrodzie, miała możność zwiedzenia szeregu miast i ośrodków przemysłowych, jak Moskwa, Leningrad, Charków, Iwanowo-Wozniesienski i t. d. Azczkolwiek ogólny stan gospodarstwa w Rosji przedstawia się bardzo niezadawalająco — gdyż produkcja przemysłowa jest zbyt droga, a produkcja rolnicza zbyt mała — to jednak w niektórych dziedzinach osiągnięto wydatne rezultaty: wśród nich na pierwszym bodej planie należy postawić stworzenie wielkich centrali elektrycznych, bądź zasilanych wodą (stacje na rzekach: Dniepr, Wolchow, Swir i t. d.), bądź korzystających z energii torfu (stacje pod Moskwą, N. Nowogrodem i t. d.).

Delegacja zwiędzała również szereg zupełnie nowych fabryk (jak np. papiernię w Bałachinie nad Wolgą, kilka przędzalni i tkalni w Iwanowie etc.), zaopatrzone w najbardziej nowoczesne i kosztowne urządzenia techniczne. Trzeba jednak zauważyć, że jednocześnie znaczna liczba dawno istniejących przedsiębiorstw jest uinieruchomiona i marnuje się bezużytecznie.

Doprowadzony do absurdu system upaństwowienia wszystkich warsztatów wytwórczych daje naogół ujemne wyniki; w niektórych jednak wypadkach system ten pozwala racjonalnie rozwiązywać skomplikowane zagadnienia, zaopatrując w energię elektryczną i ciepłą oraz w wodę całych wielkich ośrodków przemysłowych. Zaznaczająca się w całym świecie tendencja koordynowania interesów poszczególnych jednostek i instytucji znalazła w Rosji swój wyraz w barbarzyńskim, często jednak skutecznym nieliczeniu się z wszelkimi partakulacyjami, tradycjami, nawykami. Te poczynania bolszewickie nie nadają się do naśladowania, powinny jednak być studiowane z wielu powodów.

Obiektywne badanie rzeczywistości rosyjskiej pozwala stwierdzić pewną stabilizację stosunków u naszego wschodniego sąsiada. Pomimo trudności, z jakimi są związane operacje handlowe z Sowietami, rynek rosyjski powinien odgrywać coraz większą rolę dla naszego przemysłu i to zarówno pod względem zbytu naszych gotowych artykułów, jak i w zakresie zaopatrywania się w surowce i półfabrykaty.

PIERWSZE PLENARNE POSIEDZENIE IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W WARSZAWIE

Dn. 18 września r. b. odbyło się zgromadzenie wybranych i nominowanych radców Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, które dokonało kooptacji 6-ciu członków Izby Przemysłowo-Handlowej. Do Sekcji Przemysłowej kooptowano pp. P. Dziewięcickiego, R. Rogo, F. Wiślickiego, do Sekcji Handlowej: pp. A. Wieniawskiego, J. Neufeldea, A. Szturmę. W ten sposób kompletność prawie całkowicie zeszła z radców Izby warszawskiej, pozostawiając jeszcze dwa miejsca na dalszą kooptację.

Przemysł chemiczny posiada przeło w Izbie 4-ch radców, bezpośrednio reprezentujących same Związki — są to pp. Józef Landau, Ludwik Spiess, Feliks Wiślicki, Tadeusz Zamojski, oraz 3-ch radców powołanych wprawdzie przez inne organizacje, lecz również związanych z wytwórczością chemiczną; są to pp. Edward Natanson — wybrany przez Związek Papierni, Stanisław Górski — przez Związek Fabrykantów Wyrobów Perfumeryjno-Kosmetycznych i Mydeł Toaletowych oraz Paweł Minkowski — przez Związek Polskich Fabryk Portland-Cementu.

Po zebraniu kooptacyjnym odbyło się pierwsze plenarne posiedzenie Izby, które dokonało wyboru prezydium Izby. Na prezesa powołano p. Czesława Klarnera, b. Ministra Przemysłu i Handlu, zaś na vice-prezesa pp. Stefana Larysiewicza i Stefana Przanowskiego w Sekcji Przemysłowej, Bogusława Hersztyna i Adolfa Truskiera w Sekcji Handlowej, Józefa Dągla w Sekcji Bankowo-Ubezpieczeniowej.

Inauguracyjne uroczyste posiedzenie Izby odbyło się po powrocie z wypoczynku Pana Ministra Przemysłu i Handlu, prawdopodobnie dn. 14 października r. b.

Lokal Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie mieści się przy ul. Czackiego 12, tymczasowo telefon 328-66.

KRONIKA

Dn. 14 września r. b. odbyła się w Min. Przemysłu i Handlu konferencja w sprawie zorganizowania w Warszawie stałego pokazu prób i wzorów eksportowej wytwórczości polskiej oraz brania udziału przez Polskę w targach i wystawach zagranicznych. Go do pierwszej sprawy, to jednogłośnie, opinia przedstawicieli sfer przemysłowych i handlowych wypadła negatywnie, z uwagi na zatrważająco wysoką ilość imprez wystawowych. Natomiast w sprawie stworzenia podstaw organizacyjnych dla udziału Polski w targach i wystawach zagranicznych zebrani wyrazili pogląd, iż Radę powinniśmy ująć w ręce inicjatywy współudziału Polski w takich wystawach, przedzwyszkim z uwagi na propagandowe znaczenie podobnych pokazów.

W związku z brakiem na rynku krajowym kwasu siarkowego, przedstawiciel Związku Przemysłu Chemicznego na posiedzeniu Państwowej Rady Kolejowej dn. 11 września r. b. wniósł o zniesienie eksportowej taryfy wyjątkowej na kwas siarkowy. Wniosek ten został przekazany do załatwienia Ministerstwu komunikacji.

W biurze Związku jeest do przejrzania zestawienie stawek celnych taryfy meksykańskiej, w zakresie tych wyrobów, jakie mogłyby być eksportowane z Polski do Meksyku. Zdaniem Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Meksyku, eksport z Polski ma realne widoki powodzenia, gdyż kalkulacja dla niektórych wyrobów wykazuje przyszykowaną znaczną opłacalność eksportu, zaś rynek meksykański z powodu pewnych antagonyzmów politycznych stosunkowo jest przychylnie do importu z Polski.

projekty uchwały Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie

Uważamy za wskazane, by firmy i osoby z pośród sfer gospodarczych, które pragnęły wziąć udział w tworzeniu tej instytucji weszły w kontakt bezpośredni z Komitetem Organizacyjnym Izby. (Warszawa, Hoża 74).

Komitet Organizacyjny Izby Handlowej Polsko-Rumuńskiej zawiadamia, że prolektorat nad pracami organizacyjnymi objął ze strony rumuńskiej Pan Minister Karol Davilla, królewsko-rumuński poseł nadzwyczajny w Warszawie. Ze strony polskiej obejmie prolektorat wybitna osobistość ze sfer finansowych.

Prócz Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Komunikacji, które wyznaczyły swych delegatów, także Ministerstwo Spraw Zagranicznych obiecało delegować swego przedstawiciela do Komitetu Organizacyjnego.

Wznawione zostały rokowania o zawarcie traktatu handlowego polsko-niemieckiego. Żądania niemieckie w zakresie stawek celnych na artykuły chemiczne w znacznym tylko stopniu różnią się od listy żądań, zgłoszonej przez przeszło dwoma laty. Żądania obniżenia stawek celnych zostały tylko „zwaloryzowane”, t. j. do dawnych żądań niemieckich dorzucono laki odstępe, jaki odpowiada zastosowaniu przy przetwarzaniu polskich stawek celnych współczynników. Żądania niemieckie przeło i nadal również wyraźnie gożą w polski przemysł chemiczny, gdyż dotyczą szeregu całego wytworzonych w kraju artykułów. Lista żądań niemieckich jest do przejrzania w naszym Związku, który został powołany przez Radę do wyrażenia opinii w zakresie artykułów przemysłu chemicznego.

Izba Handlowa w Gdańsku (Hundegasse 10) w liście do Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górniczo, Handlu i Finansów z dn. 26 września r. b. wyraża gotowość poparcia polskiego eksportu przez wywozowe firmy gdańskie. W tym celu pragnie, aby eksporterzy polscy zgłaszali do Izby towary na wywóz z dokładnym opisem lub oznaczeniem rodzaju towarów.

Min. Rolnictwa zwróciło się do Związku Przemysłu Chemicznego z prośbą o zapoinowanie projektu przepisów wykonawczych do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16.III.1928 o sprzedaży nawozów sztucznych. Przepisy te dotyczą tylko niektórych postanowień wspomnianego Rozporządzenia, tych mianowicie, które już w najbliższym czasie powinny wejść w życie. Przepisy przewidują więc oznaczenie na opakowaniach procentowej zawartości w nawozie sztucznych składników użytecznych dla roślin oraz określają dopuszczalne odchYLENIA w zawartości tych składników. Związek sformułował szczegółową opinię w powyższym zakresie i złożył ją w Min. Rolnictwa. Projekt omawianych przepisów znajduje się w biurze naszego Związku i może być przedglądany przez członków.

Nakładem tygodnika „Przemysł i Handel” wydano zbiorowe dzieło pt. „Zagadnienia gospodarcze Polski współczesnej”. Jest to szereg prac na rozliczne tematy, dyskutowane w ciągu r. 1927 na terenie Min.

Skarbu. Wśród tych opracowań, dotyczących spraw gospodarczych, artykuł Dr. Tadeusza Zwiślickiego „Perspektywy przemysłu chemicznego w Polsce” wyróżnia się oryginalnym ujęciem przemian i przynosi nowe interesujące wiadomości.

WŚRÓD KSIĄŻEK

Keigarnia „Trzaska, Evert i Mischalski” (Warszawa, Hube Europejski), nadesłała nam spis ostatnio wydanych książek z dziedziny chemii i technologii chemicznej, której niżej podajemy:

- Gildemaidler E. u. F. Hoffmann. Die ätherischen Ole 3 Aufl. von E. Gildemaidler. Bd. 1. gr. 8. i. (Nestl.). Tabellen I. d. Laboratoriumsgebrauch. (XVI, 864 S.). Rm. 28.— Hldr. 32.—
- Saizew Manuel. Aktuelle Organisationsprobleme der Industrie. [56 S.] gr. 8. Fr. Sch. 275
- Jahresbericht über die Leistungen der Chemischen Technologie Bearb. von Berthold Rassow u. A. Loesche. Jg. 73. Abt. 2. 2. Org. Teil. (XV, 640 S.). Rm. 36.— Lw. 39.—
- Dreus Kurt. Verdichtete und verflüssigte Gase. [VII, 347 S.] gr. 8. Rm. 21.50, 62.350
- Mahlke-Troschel. Handbuch der Holkonservierung. Hrsg. v. Friedrich Mahlke. 2 völlig. neubearb. Aufl. (VII, 424 S.) gr. 8. Lw. 29.—
- Handbuch d. Internationalen Stöckstoff- und Superphosphat-Industrie. Hrsg. von Curt u. Julius Mosner. (XXX, 761 S.). Rm. 40.— Lw. 40.—
- Beusch H. Allgemeine chemische Technologie. [155 S.] kl. 8. Lw. Rm. 150
- Hengst Guido. Kalkselenen und Kalkseleniumsalzen und ihre Verarbeitung. [46 S.] gr. 8. Rm. 150
- Kühl Hans. Die Chemie der hochwertigen Zemente. (19 S.). gr. 8. Rm. 120
- Kühl Hans u. Jashio. Die Messung der leichten Anteile des Zements. (19 S.). gr. 8. Rm. 120
- apparat. (26 S.). gr. 8. Rm. 120
- Creighton H. G. Principles and applications of electrochemistry. 2nd. edn. Vol. 1. roy. 8. Sh. 20.—
- Dring J. E. and G. E. Trease. The chemistry of drugs. 166 pp. 8. Sh. 10/6
- Hellerich B. Die Synthese ind. Chemie. 24 pg. gr. 8. Rm. 1.—
- Büttler J. Elektrolyse de l'eau et des chlorures de métaux. X — 435 p. Rm. 84.— rel. 94
- Morlon R. A. B. Radiation in chemistry. 300 p. Fr. 15.—
- Moureu C. Notions fondamentales de Chimie organique 658 p. 70.—
- Hausser E. M. The colloidal chemistry of the rubberindustry. Illus. 8vo. pp. 56 Sh. 4/6
- Smithells C. J. impurities in Metals, their influence on Structure and Properties. 8vo. pp. 170 Sh. 18/—
- Gas World Analysis of Gas Companies Accounts Sh. 21.—

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. Nr. 83 z dn. 19 września 1928 ukazało się pod poz. 732 Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 31 sierpnia 1928 w sprawie przeznaczenia sum uzyskanych na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16. III. 1928 o umowie o pracę robotników — na cele kulturalno-oświatowe.

W tymże Dzienniku Ustaw ukazało się pod poz. 733 Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 1 września 1928 o karach i kśiedze kar pieniężnych nakładanych na robotników.

W Monitorze Polskim Nr. 211 z dn. 13 września r. b. ukazało się pod poz. 487 obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 sierpnia r. b. o uprawnieniu Sekcji Eksportowej przy Związku Przemysłu Chemicznego Rkpilnej Polskiej do wydawania zaświadczzeń przy wywozie przędzy sztucznej jedwabiu.

NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Aceton	550 zł.
Alkohol metylowy techniczny	550 zł.
„ czysty 99 $\frac{1}{2}$ %	„
Amoniak skroplony za 1 kg NH $_3$	1.80
Azotniak mielony za 1 kg $\frac{1}{2}$ % N $_2$	1.75
„ granulowany za 1 kg $\frac{1}{2}$ % N $_2$	1.95
Azotan amonowy	103.60
Benzen handlowy 90 $\frac{1}{2}$ %	91
„ czysty	103
Bisulfal (kw. siarczan sodu)	25
Chlorek cynku (dług 50 $\frac{1}{2}$ %)	55
Chlorek wapnia bielący	40
Chlorek wapnia (CaCl $_2$)	20-22
Chloroform czysty	900
„ pro narcosi	1.900
Fenol czysty	275
Formalina 30 $\frac{1}{2}$ %	260
Fosforyt rachowskie surowe	3.50
Gliceryna farmaceutyczna 90 $\frac{1}{2}$ %	380
„ techniczna	260
Karbid	58 62
Karbolineum	45
Klej kostny	290
Klej skórny	380
Krezol	135
Kwas azotowy 30 $\frac{1}{2}$ % B $_2$ w przel. na 100 $\frac{1}{2}$ % HNO $_3$	110
„ mrówkowy 65 $\frac{1}{2}$ %	„ w złocie 140
„ siarkowy 66 $\frac{1}{2}$ %	„ w złocie 6,98
„ solny bez arsenu	„
„ octowy techn. 30 $\frac{1}{2}$ %	110

Mączka fosforytowa rachowska 16,5 $\frac{1}{2}$ % P $_2$ O $_5$	6,56-7,50 zł.
„ kostna odklejona 30 $\frac{1}{2}$ % P $_2$ O $_5$	20
Naftalen surowy prasowany	34,50
„ czysty w łuszkach	65
Oczal sodu	140
„ ołowi	270
Oleina zwierzęca destylat	295
„ saponifikal	285
Oleum 20 $\frac{1}{2}$ %	„ w złocie 10,55
Pirydyna czysta za 1 kg.	12
Smola preparowana	27,50
Siarczan amonu	43
Siarczek sodu 60/62 $\frac{1}{2}$ %	„ w złocie 38,40
Soda amoniakalna	26
„ kaustyczna	61
Sól glaubska kalcynowana niemielona	18
Stearyna	280
Superfosfal 16 $\frac{1}{2}$ %	13,12-13,76
Toluen czysty	103

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg, loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne:

Sp. Akc. „PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE”, Zgierz, tel. Łódź 21-01 i Zgierz 19, Warszawa, tel. sprzedaż 108-09, informacje 204-49 i 56-99, Fabr. Chem. „WOLA KRZYSZTOPORSKA”, Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165.
„PABJANICKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO”, Pabjanice, tel. Łódź 21-86.

Blekity Millori i paryski:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapnia bielący:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapnia (CaCl $_2$):

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Farmaaceutyczne przetwory:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”, Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala Spiess.

Gliceryna farmaceutyczna i techniczna:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.
Sp. Akc. „SATURNJA”, Warszawa, Marszałkowska 138, tel. 78-40.

Gumowe artykuły techniczne:

Sp. Akc. „WOLBROM”, Warszawa, Wierzbowa 9, tel. 160-80.

Jedwab sztuczny:

Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABU”, Warszawa, Wileza 9 a, tel. 75-49.

Karbid:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Zakłady „ELEKTRO” Łaziska Górne, G. Śląsk.

Klej kostny i skórny:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Kwaśny węgiel sodowy (bicarbonat):

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Makuchy odolejone — kokosowy, lniały i rzepakowy:

(jako pasza dla bydła). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE” Będzin, tel. 90.

Novarsenobenzol:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”, Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala Spiess.

Oleina zwierzęca:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Oleje kokosowy, lniały, rzepakowy i rycynowy:

(do celów technicznych i spożywczych) Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE” Będzin, tel. 90.

Phosphit:

Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN”, Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala Spiess.

Polaż żrący:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno, tel. 12.

Słomka i włosie wiskozowe:

Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABU”, Warszawa, Wileza 9 a, tel. 75-49.

Smola pierwszorzędowa:

Zakłady „ELEKTRO”, Łaziska Górne, G. Śląsk.

Soda amoniakalna, krystaliczna i kaustyczna:

„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE”, Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Soda kaustyczna:

Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ”, Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Stearyna:

Sp. Akc. „STREM”, Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Śrut rycynowy:

(jako nawóz sztuczny). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE” Będzin, tel. 90.

Żelazocyjanki sodowej i potasowej:

Sp. Akc. „AZOT”, Jaworzno, tel. 12.
Żelazokrzem 45 $\frac{1}{2}$ i 75 $\frac{1}{2}$ %; Zakłady „ELEKTRO”, Łaziska Górne G. Śląsk.

Prenumerata kwartalna w kraju zł. 3,50, zagranicą zł. 5,00. Cena zeszytu pojedynczego zł. 0,60.

Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego” bezpłatnie.

Ceny ogłoszeń: Cała strona zł. 150. Pół strony zł. 80. Čwierć strony zł. 45. Jedna ósma strony zł. 30. Wiersz jednosłpaltowy zł. 5. Ogłoszenia drobne „Produkty wytwórczości krajowej”, tekst trzywierszowy kwartalnie zł. 30; wiersz dodatkowy zł. 5. Čłonkowie Związku otrzymują od cen powyższych rabat.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 14, telefon 410-14

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Wydawca: w imieniu Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej — Dyrektor Związku, inż. EDMUND TREPKA.

Redaktor: inż. TADEUSZ ZAMOYSKI.

Drukarnia „Rola” J. Buriana, Mazowiecka 11.